

.....
MILJØMINISTERIET

DEPARTEMENTET

J.nr. M 1034-0364

Den 15. marts 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 4 (ad. L 4) stillet af Folketingets Miljø og Planlægningsudvalg den 9. marts 2005.

Spørgsmål nr. 4:

Er ministeren enig i, at der som udgangspunkt ikke skal betale i forbindelse med almindelig aktindsigt.

Svar:

Direktivet 2003/4 EF om offentlighedens adgang til miljøoplysninger indeholder en regel i artikel 5, stk. 2, om at de offentlige myndigheder kan opkræve et gebyr for at udlevere miljøoplysninger, men gebyrets størrelse må ikke overstige et rimeligt beløb.

Ifølge direktivets præambel skal ”rimeligt” forstås, som at gebyret som hovedregel ikke må overstige de faktiske omkostninger ved tilvejebringelse af materialet. I konkrete tilfælde, hvor offentlige myndigheder udleverer miljøoplysninger på et kommercielt grundlag, og hvor det er nødvendigt for at kunne sikre den fortsatte indsamling og udgivelse af sådanne oplysninger, betragtes et markedsgebyr som rimeligt.

Direktivets artikel 5, stk. 1, indeholder et forbud mod gebyrer for adgang til registre og oversigter over miljøoplysninger og fastslår, at konsultation af oplysningerne på stedet skal være gebyrfri.

I overensstemmelse med artikel 5, stk. 1 foreslås der i § 1, nr. 12, i det foreliggende lovforslag et forbud mod betaling for adgang til registre eller oversigter over miljøoplysninger.

For så vidt angår betaling for kopier og afskrifter finder bekendtgørelse 647 af 18. september 1986 anvendelse, hvoraf fremgår gebyrer for kopier af dokumenter og betingelserne for at opkræve gebyret.

Herudover indeholder den nugældende miljøoplysningslov en gebyrbestemmelse i § 5, stk. 2, som giver vedkommende ministre adgang til

at fastsætte regler om betaling for aktindsigt i miljøoplysninger, der er til rådighed i anden end skriftlig form.

På Miljøministeriets område er udstedt en bekendtgørelse om dette emne, jf. bekendtgørelse 579 af 27. juni 1994, som fastsætter, at der kan opkræves betaling for udlevering af kopi af miljøoplysninger, der foreligger i andet end skriftlig form svarende til de faktiske omkostninger ved fremstilling af materialet.

Dette er helt i overensstemmelse med såvel direktivets som Århuskonventionens krav på dette område.

Jeg kan herudover henvise til mine besvarelser af spørgsmål 3, 4, 10, 11, 12, 14 og 17 til L 60 fra folketingsåret 2004-05, 1. samling.